

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725010518
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6725010518.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a Mgr. Ivany Datlovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2026 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/51/2025 zo dňa 10. decembra 2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/51/2025 zo dňa 10. 12. 2025 vo výroku o treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

odsudzuje

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX vo C., trvale bytom D. D. XX, C., t. č. ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 43 Trestného zákona na úhrnný a ďalší trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku ostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/51/2025 zo dňa 12. 12. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 28. 06. 2024 v čase od 20:07 h do 20:55 h na Sokolskej ulici vo Zvolene vošiel na pozemok staveniska bytového domu bez popisného čísla, ktorý bol v prednej časti čiastočne ohradený prenosným oplotením a z jeho vnútorných priestorov, do ktorých sa dostal použitia násilia, následne odcudzil dve uťahovačky zn. Makita zelenej farby, dve uťahovačky zn. Dedra čiernomodrej farby, dve príklepové

vŕtačky zn. Makita zelenej farby, karbobrúsku 220 zn. Makita zelenej farby a zn. Dewalt žltej farby, zbijačku zn. Dewalt žltej farby a malú flexa karbobrúsku zn. Makita zelenej farby, toto náradie v rukách vyniesol z budovy, prešiel na druhú stranu cesty a z miesta odišiel, pričom na miesto sa následne v čase o 20:43 h vrátil a z vnútorných priestorov odcudzil motorovú pílu zn. Stihl tehlovej farby s lištou dĺžky 170 mm, ktorú vyniesol zo staveniska v ruke, preniesol ju k pristavenému bicyklu, kde si túto pílu položil na rám bicykla a z miesta odišiel preč, čím poškodenej spoločnosti RS – Building, s.r.o., so sídlom Nižná Revúca 33, 034 74 Liptovské Revúce, IČO 46 448 764, spôsobil celkovú škodu vo výške 1.221,30 Eur, v bode 2/

po tom, čo si presne nezisteným spôsobom, na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase dňa 01. 10. 2024 neoprávnene zaobstaral platobnú kartu číslo XXXX XXXX XXXX XXXX, vydanú k účtu č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedenom v E. E., F., túto následne toho istého dňa neoprávnene použil na vykonanie troch platieb v predajni potravín Terno na ulici D. B. XX G. C., a to v čase o 15:11 h vo výške 3,93 Eur, v čase o 15:22 h vo výške 40,10 Eur a v čase o 15:23 h vo výške 5,20 Eur, následne túto kartu opäť neoprávnene použil na vykonanie dvoch platieb v predajni Tesco v obchodnom centre Európa vo Zvolene v čase o 15:33 h vo výške 7,94 Eur a v čase o 15:36 h vo výške 1,01 Eur, a následne aj u obchodníka KarmaDigital vykonaním štyroch platieb v čase o 16:00 h vo výške 29,90 Eur, v čase o 16:02 h vo výške 25,- Eur, v čase o 16:47 h vo výške 7,50 Eur a v čase o 16:49 h vo výške 7,50 Eur, čím poškodenej H. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. I. XX, XXX XX E. I., okres J., spôsobil škodu vo výške 128,08 Eur.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 49 ods. 2, § 41 ods. 1, § 43, § 46 Trestného zákona na úhrnný ďalší trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným, a to:

- spoločnosti RS – Building, s.r.o., so sídlom Nižná Revúca 33, 034 74 Liptovské Revúce, IČO: 46 448 764, vo výške 1.221,30 Eur,

- H. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. I. XX, XXX XX E. I. K. J., vo výške 128,08 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú H. B. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie intervenujúci prokurátor, a to proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil v podstate tým, že je možné akceptovať uloženie ďalšieho trestu obžalovanému súdom prvého stupňa, nakoľko v jeho prípade ide o nie prvú recidívu jeho konania. čo však podľa jeho názoru súd prvého stupňa prehliadol, je posledná veta ustanovenia § 43 Trestného zákona, v zmysle ktorej ak je jedným z ukladaných trestov trest odňatia slobody, najvyššou výmerou trestu sa rozumie doba 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Uvedená dikcia teda jednoznačne stanovuje, že samostatne ukladané tresty odňatia slobody páchatelovi vo svojom súhrne nemôžu presiahnuť dobu 25 rokov, ukládanie trestu teda nie je limitované trestnou sadzbou, ktorú Trestný zákon ustanovuje pre trestný čin, za spáchanie ktorého je obžalovaný odsúdený (v tomto prípade trestnou sadzbou určenou podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona, t.j. až na 3 roky). Výklad súdu prvého stupňa, že v prípade, keď obžalovaný doposiaľ nezačal vykonávať skôr mu uložený trest vo výmere 28 mesiacov, ktorý mu bol uložený za identickú trestnú činnosť, a preto mu z dôvodu ukládania ďalšieho trestu nemožno uložiť trest odňatia slobody vo výmere vyššej ako 8 mesiacov, považuje za neprimerane extenzívny v prospech obžalovaného, keďže posledná veta § 43 Trestného zákona explicitne stanovuje, že v prípade trestu odňatia slobody je maximálnou výmerou doba 25 rokov, resp. trest odňatia slobody na doživotie. V rámci argumentácie ad absurdum tak možno hovoriť, že čím viac rovnakých skutkov sa páchatel pred nástupom trestu odňatia slobody dopustí, tým nižšie tresty je tomuto možné uložiť, čo je však v príkrom rozpore so zásadami ukládania trestov, predovšetkým so zásadou individuálnej prevencie, na ktorú súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje v časti podľa jeho názoru primeranosti uloženého trestu. Ďalej uviedol, že obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov považuje za neprimerane mierny, a to najmä s poukazom na osobu

obžalovaného. Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 12 krát súdne trestaný, navyše vždy za majetkové trestné činy, a v posledných dvoch prípadoch dokonca pre trestný čin krádeže, resp. trestný čin neoprávneného použitia a vyrobenia platobného prostriedku, t.j. pre identické trestné činy, ako aj v tejto trestnej veci. V neposlednom rade spáchaníu stíhaných skutkov obžalovanému nezabránila ani hrozba premeny podmienienečne odloženého trestu odňatia slobody. Na účely dosiahnutia prvku represie, generálnej, no najmä individuálnej prevencie je nevyhnutné obžalovanému uložiť prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý však nie je limitovaný výmerou 8 mesiacov tak, ako to argumentuje súd prvého stupňa, pričom podľa jeho názoru jedine trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov (v spojení s trestom odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, ktorý bude obžalovanému s najväčšou pravdepodobnosťou premenený za spáchanie predchádzajúcej trestnej činnosti), bude dostatočný a primeraný okolnostiam osoby obžalovaného na jeho prevýchovu a ochranu spoločnosti. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, alternatívne, aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného odôvodnenia podaného odvolania, a teda navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, alternatívne aby po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa.

Obhajkyňa obžalovaného v rámci verejného zasadnutia navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, výšku uloženého trestu považovala za primeranú s poukazom na odôvodnenie uloženého trestu samotným okresným súdom. Ďalej poukázala na závažnosť prípadu, pomery páchatel'a a preto sa nestotožnila s navrhovanou výškou trestu, ktorý považovala za neprímerane prísny.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal, a ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto ani krajský súd výrok o vine nepreskúmvaval.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. V tejto súvislosti krajský súd ďalej poznamenáva, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd však pri ukladaní trestu pochybil, keď s poukazom na § 43 Trestného zákona uložil obžalovanému ďalší trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s odôvodnením, že s poukazom na výmeru trestu, ktorú je možné za súdené skutky obžalovanému uložiť (trest od 6 mesiacov do 3 rokov - § 219 ods. 2 Trestného zákona), s prihliadnutím na trest, ktorý bude obžalovanému v konaní sp. zn. 5T/40/2022 premenený na trest nepodmienečný, je možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Je síce pravda, že po premene predchádzajúceho trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov spolu s aktuálne uloženým trestom odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov je v súčte tento trest vo výmere 36 mesiacov, teda troch rokov, čo je v zmysle úvah okresného súdu najvyššia výmera dovolená Trestným zákonom pre tento druh trestu. Krajský súd však poukazuje na poslednú vetu ustanovenia § 43 Trestného zákona, v zmysle ktorej ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Okresný súd tak pri výmere trestu odňatia slobody nebol limitovaný jej hornou výmerou vo výške troch rokov (§ 219 ods. 2 Trestného zákona), ale hornou výmerou vo výške 25 rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.

Krajský súd z uvedených dôvodov preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a sám rozhodol tak, že uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný spáchal tri trestné činy, v minulosti bol 12 krát súdne trestaný, prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, preto trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov považoval krajský súd s poukazom na ochranu spoločnosti, nápravu páchatel'a, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie za postačujúci, pričom mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu a zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom výroky napadnutého rozsudku ohľadne náhrady škody ostali týmto rozsudkom nedotknuté.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.